

Kapitel 3. Den 4-årige almindelige læreruddannelse.

Til § 9.

I denne paragraf angives det, at de, der har gennemgået det 4-årige seminarium, er kvalificerede til undervisning i hele folkeskolen og realklassen og de tilsvarende klasser i præliminærskolerne.

Et mindretal (*Andreassen, Bomholt, Michelsen, og E. Torkild-Hansen*) foreslår udfra de i deres ændringsforslag til § 6 anførte betragtninger, at ordet „realklassen“ i stk. 1 ændres til „realklasserne“, og at ordene „samt præliminærskoler“ udgår.

Det af mindretallet (*Kålund-Jørgensen og Stegger Nielsen*) stillede ændringsforslag følger af den af dette mindretal tagne stilling til bestemmelserne i §§ 1 og 11.

Til § 10.

Med hensyn til de her givne regler om en egnethedsprøve for dem, der ønsker optagelse i seminariet, henvises til det ovenfor til § 6 om optagelse på seminarierne for småbørnslærerinder anførte.

Som ovenfor i de indledende bemærkninger anført, er man enedes om, at kundskaber, som omtrentlig svarer til realeksamens krav, skal være grundlaget for seminariernes undervisning, dog således at man ikke ønsker aflagt prøve i sløjd og i skolekøkken kun af dem, der ønsker at deltage i seminariets undervisning i dette fag. Denne prøve tager jo nemlig fortrinsvis sigte på unge mennesker, der ikke har haft lejlighed til at besøge en eksamensskole, og der er ingen grund til for disse at kræve prøve i disse fag, som ikke endnu er almindeligt gennemført i alle folkeskoler på landet. Endvidere anser flertallet det for unødvendigt at afholde prøve i tegning og legemsøvelse, medens et mindretal (*Andreassen, Arvin, Egebæk, Mathilde Hansen, Kålund-Jørgensen, Michelsen, Niels Nielsen, Stegger Nielsen, Paaskesen, I. E. Rambusch, E. Torkild-Hansen*) anser det for nødvendigt også at afholde prøve i disse fag ved optagelsesprøven.

Om forberedelsen til denne prøve ønsker kommissionens flertal kun at udtale, at den kan ske ved kursus, der anerkendes af undervisningsministeren eller ved privatforberedelse. Blandt disse kursus er det naturligt at henregne de ved alle seminarier bestående præparandklasser, men man ønsker ikke disse særlig nævnt, da det næppe er den heldigste ordning, at eleven bliver i 5 år — præparandåret og 4 seminarieår — knyttet til samme institution under påvirkning af samme lærerkorps, og det desuden ikke kan undgås, at seminarierne med en vis forkærlighed optager de elever, der har gået i deres egen præparandklasse, fremfor dem, der kommer udefra.

Et mindretal (*Egebæk, K. Jespersen, Kålund-Jørgensen, Stegger Nielsen, I. E. Rambusch og Utoft Sørensen*) anser det for rimeligt at holde sig til den nuværende ordning, hvorefter der er en præparandklasse ved alle seminarier, og at angive undervisning i præparandklasserne som den naturlige form for forberedelse til optagelsesprøven, en ordning, der hidtil har virket godt, og som man ikke ønsker at ændre, så meget mindre som seminarierne netop med hensyn til eleverne i præparandklasserne vil have særlige muligheder for at foretage den egnethedsprøve, som den ny ordning peger på.

Et mindretal (*Inger Merete Nordentoft*) ønsker fastslået, at denne forberedelse skal ske uden for seminarierne, således at de nuværende præparandklasser ophæves.